

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני
תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

בפני כבוד השופטת גילה ספרא-ברנע

תובעת/נתבעת אלמונית
ע"י ב"כ עוה"ד דורית ענבר סברדליק

נגד

נתבע/תובע פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד רויטל לוין

פסק דין

בשני התיקים שלפניי נדרשת הכרעה בשאלת תוקפו של הסכם ממון שנחתם בין התובע (האיש) לנתבעת (האישה) טרם נישואיהם, ולפיו אין לאיש זכויות בבית שנרכש על ידי האישה. האישה תובעת אכיפת ההסכם, פינוי האיש ותשלום מזונות לפי ההסכם, והאיש טוען כי היה מדובר בהסכם למראית עין, בני הזוג זנחו את ההסכם, והוא שונה בהתנהגות במהלך החיים המשותפים.

רקע והשתלשלות ההליכים

1. הצדדים, יהודים, נישאו זל"ז ביום 2002/* ומנישואים אלו נולדו הקטניות ש' וי'. לאיש ילדה בגירה מנישואיו הקודמים. טרם נישואיהם, ומעט לאחר מכן, התגוררו הצדדים בבית הוריה של האישה.

2. ביום 3.6.18 הוגשה על ידי האישה בקשה לשוב סכסוך (י"ס 18-06-1630). ביום 30.12.18 הוגשה על ידי האישה תביעה לאכיפת הסכם (תה"ס 18-12-68592) וביום 25.1.19 ניתן תוקף של פסק דין להסכמות אליהן הגיעו הצדדים, ובמסגרתן הסכימו בין היתר על אופן חלוקת ההוצאות כל עוד הם ממשיכים לחיות תחת קורת גג אחת.

3. כתב הגנה בתביעה לאכיפת ההסכם הוגש על ידי האיש ביום 28.2.19. ביום 6.6.19 הגיש האיש תביעה לביטול הסכם (תה"ס 19-06-15665) בד בבד עם תביעה רכושית, איזון משאבים ופירוק שיתוף (תלה"מ 19-06-15698). כתב הגנה מטעם האישה בתביעה הרכושית הוגש ביום 8.7.19 וכתב ההגנה בתביעה לביטול הסכם הוגש ביום 11.7.19.

4. תצהירי עדות ראשית מטעם האישה הוגשו ביום 21.8.19, ומטעם האיש ביום 24.10.19.

5. קדם משפט ראשון התקיים ביום 10.6.19, קדם שני ביום 27.10.19 ודיון הוכחות, במסגרתו נחקרו הצדדים על תצהירים נערך ביום 1.12.19.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני
תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

6. ביום 2.12.19, הגישה האישה לתיק בהסכמה דפי חשבון בנק של אמה, הגב' ט' עבור השנים 2001-2003. סיכומים מטעם האיש הוגשו ביום 7.1.20, סיכומים מטעם האישה הוגשו ביום 26.1.20 וסיכומי תשובה מטעם האיש הוגשו ביום 10.2.20.
7. אני מתנצלת בפני הצדדים על העיכוב במתן פסק הדין.
8. המחלוקת בין הצדדים, כאמור, הינה בשאלת תוקפו של הסכם שכותרתו "הסכם יחסי ממון בין בני זוג", אשר נחתם על ידי הצדדים ביום 31.12.2001 ("ההסכם") ואומת בפני עו"ד ונוטריון ***. בהסכם הוסדרה שאלת הבעלות על הבית בו מתגוררים הצדדים עד היום ב**, הידוע כגוש * חלקה * ("הבית"). בין היתר נקבע בהסכם כך:
- א. בסעיף 2 להסכם הסכימו הצדדים כי חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973 יחול על היחסים בין הצדדים בכפוף לשינויים שהוסכמו בהסכם.
- ב. במסגרת סעיף 7 הסכימו הצדדים כי מועד הזכות לאיזון משאבים יחול במקרים הקבועים בחוק או בתום 10 ימים מיום שהגיש אחד הצדדים תביעה לגירושין או להתרת הנישואין.
- ג. במסגרת סעיף 8 להסכם פורטו נכסים ששווים לא יאוזן בין הצדדים, וביניהם:
- סעי' 8.1- תכולת הבית הקיימת וכל מיטלטלין הקיימים ביום כריתתו של ההסכם.
- סעי' 8.2- תכולת הבית אשר תירכש על ידי האישה לאחר כריתתו של ההסכם.
- סעי' 8.3- כספים וזכויות אחרות בחשבונות בנקים אשר ינוהלו בנפרד ע"י כל אחד מבני הזוג.
- סעי' 8.4- כל הנכסים והזכויות אותן ירשה האישה על פי צוואתו של אביה ו/או מכוח הירושה אותה הותיר אביה ז"ל.
- סעי' 8.5- רכב ** הרשום על שמה או חליפו.
- סעי' 8.6- כספי המתנות אותן קיבלו הצדדים מחתונתם הוקנו לאישה הואיל ועל פי ההסכם היא תממן את החתונה.
- סעי' 8.7- דירת מגורים ב** אותה רכשה האישה ביום 29.10.01 ו/או דירה חליפית אותה תרכשו האישה בעתיד תחת הדירה אותה רכשה ביום 29.10.01.
- ד. במסגרת סעיף 8 (השני) להסכם (כותרתו 'חלוקת הרכוש'), הסכימו הצדדים כי אין ברצונם לחלק ביניהם את רכושם או לשתף האחד את השני. כמו כן קבעו כי רכוש או נכסים אשר יצטברו במהלך חייהם המשותפים יהיו שייכים רק לאותו צד שלו הן יוקנו או שעל שמו הם ירשמו (סעי' 8.2); וזכויות או נכסים שירכשו על ידי אחד הצדדים באופן עצמאי יישארו של בן הזוג שרכש אותם (סעי' 8.3). עוד הבהירו הצדדים כי הפרדת הנכסים תחול גם על רכוש או זכויות שאחד מבני הזוג קיבל או יקבל במתנה או ירושה בעבר או בעתיד.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני
תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

ה. סעיף 10 להסכם הסדיר בתוכו את עניין המזונות.
ו. הבית רשום על שם האישה, מיום 31.07.09, כך על פי תדפיס רשם המקרקעין שהופק ביום 8.11.10 ואשר צורף לתצהירו של האיש כנספח 1.
9. במהלך קדם המשפט הוריתי כי לא ניתן לברר את תביעת האיש לאיזון משאבים ופירוק שיתוף בכל הזכויות של הצדדים (תלה"מ 19-06-15698) ללא עריכת חוות דעת אקטואר ואיסוף המידע. אשר על כן קבעתי כי בשלב ראשון יתקיים הדיון בתביעות שבכותרת, תביעת אכיפת הסכם והתביעה לביטולו, ובהתאם לתוצאות פסק הדין ניתן יהיה להכריע בתביעה הרכושית באופן קצר יחסית (עמ' 4 ש' 27-33).

10. במהלך קדם המשפט השני קבעתי כי באין מחלוקת כי נטל ההוכחה רובץ על כתפי האיש, בגדר "הודאה והדחה", הרי שעליו להתחיל בהבאת ראיותיו, הוא ייחקר ראשון ויגיש סיכומים ראשון (עמ' 3 ש' 21-23).

טענות האיש

11. לטענת האיש הסכם ההמון שנחתם בין הצדדים הוא הסכם למראית עין. לטענתו, מאחר והיו לו חובות והוא התחיל בהליך של פשיטת רגל, הצדדים רצו להגן על רכוש המשפחה מפני נושים, שעה שהוא פעל להגיע להסדר עם האחרונים, ולכן ערכו הסכם ממון למראית עין בלבד. לטענתו, הבית ב** נרכש מטעמי נוחות בלבד על שם האישה, כאשר הוא היה זה, שבחר את המגרש, נוכח חוסר ניסיונה של האישה וכן נכח במעמד החתימה על הטופס וכן הוא זה שרכש ומימן את הבית. לטענתו הוא הבעלים של מחצית מהבית.

12. לטענת האיש מי שיזם את הליך החתימה על הסכם הממון היתה האישה, באמצעות ידידה, עוה"ד **, שהיה זה שטיפל בהליך פשיטת הרגל שלו, והוא זה שערך לצדדים את הסכם הממון, הפנה אותם לחתימה עליו בפני הנוטריון ואף נכח עם הצדדים במעמד אישור ההסכם ובכך יש לפגום לטענתו בהסכם הממון ובכשרותו, שכן מעיד כי כל מטרתו היא למראית עין בלבד ולצורך הליך הפש"ר. יוער כי טענה זו הועלתה לראשונה במסגרת הסיכומים. במסגרת סיכומי התשובה טען האיש כי עצם קיום הליך פשיטת הרגל בעת עריכת ההסכם מוכיחה את גרסתו, לפיה הרציונאל בבסיס עריכת הסכם הממון הוא פשיטת הרגל וחשש מנושים. בטענה זו מתעלם האיש מהראיות המוצקות שהוצגו במהלך דיון ההוכחות ולפיהן הליך הפש"ר החל רק כמה שנים לאחר החתימה על הסכם הממון ולא בסמוך אליו.

13. לטענת האיש, זמן קצר לאחר נישואיו לאישה, הוא הצליח להסדיר את כל חובותיו, הליך הפש"ר בוטל והוא והאישה לא עשו שימוש בהסכם הממון, עד שהאישה החליטה להתגרש ממנו. לטענת האיש, האישה פנתה לבנק על מנת לקבל משכנתא בכדי שתוכל להעביר לו את

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני
תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

שווי מחצית חלקו בבית אך משהבנק סירב, היא פנתה לעורך דין על מנת לבדוק כיצד היא יכולה להימנע מלשלם לו את המגיע לו, ואז נזכרה בהסכם הממון.

14. לטענת האיש, במהלך ניהול ההליכים הוכח כי הוא כלל לא היה זקוק להליך של פשיטת רגל, שכן עם מכירת ביתו עם גרושתו, נמחקו מרבית חובותיו שהסתכמו ב-60,000 ₪ וכל המהלך של פשיטת הרגל נבע מיועץ כושל של עוה"ד, שהוביל אותו להליך מיותר ויקר.

15. לטענת האיש בסיכומיו, לאחר הגשת תצהירו הגיש רשימת תיקים לחייב המשקפת תיקים שהיו לו או שנסגרו עד לשנת 2009. לטענתו, מעיון ברשימה זו ניתן לראות כי חובותיו הסתכמו ב-7 תיקים, כאשר תיק מספר 4 (02-19019-04-6) נסגר תמורת 40,000 ₪. נוסף על כן טוען האיש כי תיק מס' 2 (02-03760-08-8) הוא תיק מזונות בו הגיע להסדר עם גרושתו. לגבי שאר התיקים טען כי מדובר בתיקים "זניחים" בסך של 20,828 ₪.

16. לטענת האיש האשה לא הגיעה עם רכוש לפני הנישואין, השתכרה בקושי 2,000 ₪ לחודש בעוד הוא עבד בחברת "*** והשתכר כ-8,000 ₪ לחודש. לטענת האיש, בכל שנות הנישואים רק לאישה היה חשבון בנק, כאשר לטענתו הצדדים ניהלו את כל החיים המשותפים מחשבון הבנק של האשה, כך שהתנהלו בשיתוף מוחלט.

17. לטענתו, בעוד שהוא הפקיד את כל כספיו לטובת הבית המשותף, האשה שמרה על זכויותיה הסוציאליות ממקום עבודתה והיא אינה מסכימה לתת לו את מחציתו. נוסף על כן טוען האיש כי יש לטובת האשה צוואה אשר היא אינה מממשת אותה במכוון. לטענתו, רק בשמונה השנים האחרונות האשה "משתכרת יפה" ועד אז הוא היה "המשתכר העיקרי" בבית. לטענת האיש, ניתן לראות מדפי החשבון שצירף לתצהירו כי כל הכנסתו, ללא יוצא מן הכלל, הופקדו לחשבון האשה.

18. לטענת האיש, ביום 29.10.01 בטרם נישאו, רכשו הצדדים את ביתם ב** מהקבלן/ ** "על הנייר". לטענתו, בסמוך חודש 11/2001 שילמו הצדדים את דמי ההרשמה על סך 20,000 ₪, אך את כל התשלומים ביצעו לאחר הנישואין, מכספים משותפים לצדדים, למעט דמי ההרשמה ששולמו לטענתו על ידי הורי האשה ו"מענק *** שניתן לאישה בגין חתונתם.

19. לטענת האיש מרבית הכספים שהושקעו בבניית הבית היו כספים שלו, לרבות כספי עבודתו, ולשם כך מפרט את מקומות העבודה השונים בהם עבד. לטענתו, בכל פעם נטלו הלוואה של 50,000 ₪ והעבירו לקבלן את התשלומים לפי שלבי ההתקדמות, וכן נטלו משכנתא בה שימש כלווה/ ערב.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני

תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

20. לטענת האיש, האישה העידה כי שולמו רק 20,000 ₪ עבור הבית לפני נישואי הצדדים, אך טענה זו נסתרה מול המסמכים מהקבלן ודפי חשבון של האישה לפיהם שולם סכום של 141,513 ₪. נוסף על כן טוען האיש כי מדפי הבנק שהוגשו במסגרת תצהירו ניתן להיווכח כי התשלומים, ללא יוצא מן הכלל שולמו מחשבונה של האישה, אליו הופקדו כל משכורותיו.

21. לטענת האיש, גרסתה של האישה כי הסיבה לעריכת הסכם הממון היא רכוש שהביאה מהוריה, קרסה נוכח העובדה כי הוא הוכיח שהסיוע שניתן על ידי הוריה בשנים הרלוונטיות של הבנייה (2001-2004) הסתכם בסך של 39,000 ₪ ובית הצדדים מומן מכספי השתכרותו. כמו כן טוען כי האישה לא פירטה את אותו רכוש נטען במסגרת הסכם הממון. אשר לטענות האישה כי חלק מהכספים עבור הבית שולמו על ידי אמה באמצעות המחאות ישירות לקבלן, טוען האיש כי האישה לא הוכיחה טענה זו באמצעות אסמכתאות.

22. לטענתו, האישה מבקשת להתכחש לעובדה כי במשך 17 שנים הצדדים ניהלו משק בית משותף, צברו רכוש ובנו את ביתם והיא מנסה לייצר מצג שווא לפיו הוא "פולש" בביתה. לטענתו, בהתנהלות הכלכלית של הצדדים משך נישואיהם לא היה זכר לאותו הסכם ממון פיקטיבי (והוא אף לא החזיק העתק ממנו) ולא הייתה לו כל השפעה על התנהלותם הכלכלית המשותפת, ובכך יש להעיד כי ביטלו את ההסכם הפיקטיבי גם בהתנהגות.

23. לטענת האיש, בשנת 2012 עבר [אירוע רפואי], עזב את מקומות עבודתו כשכיר, לא עבד שמונה חודשים והפך להיות עצמאי. לטענתו, בשנת 2013 פתח חשבון בנק בבנק ** לראשונה מאז נישואי הצדדים, בשם "****" לצורך עסק שהקים ואת הכספים שהתקבלו שם העביר לידי האישה ולאחר מכן סגר את החשבון. בשנת 2015 פתח האיש עסק ל** ולשם כך פתח חשבון עסקי שפתוח עד היום, ובו יש לו לטענתו חוב של 160,000 ₪, אשר מקורו בהלוואה שניתנה לעסק ולא הוחזרה, לטענתו מנסה להגיע "עמם" לצמצום החוב. עוד טוען האיש כי בחשבון הבנק הפרטי שלו יש חוב בגובה 150,000 ₪ הנובע מהוצאות פרטיות שלו וכישלון עסקי שלו וכן יתרת חובה בסך 64,000 ₪ בחשבון הבנק הרשום על שם האישה.

24. לטענתו, לו ולאשה רכב משותף אשר רשום באופן פורמלי על שם אם האישה, לצורך קבלת הטבות המגיעות לה מ**.

25. לטענת האיש, האישה ניסתה ליצור מצג שווא במסגרת תצהירה כאילו היא רכשה מגרש לפני הנישואין ולאחר הנישואין בנו הצדדים בית, אך לבסוף הודתה במסגרת עדותה כי קנתה מגרש פלוס בית, הודתה כי התחייבות הייתה לקנות את המגרש והבית תמורת הסך השווה 42,000 דולר ל** עבור המגרש ו-137,000 דולר לחברת "****" עבור הבית, ובהמשך הודתה כי הן הבית והן המגרש נרכשו יחד ועלו 800,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני
תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

26. לטענת האיש, בשנת 2010 הצדדים הרחיבו את הבית ועשו תוספת בניה מ-170 מ"ר ל-210 מ"ר וזאת לטענתו מכספי משכנתא נוספת, שלקחו, ואשר שולמה במהלך נישואי הצדדים והוא זה שהיה ערב לכל המשכנתאות. לטענתו, בנה והשקיע בבית כל חייו, ומעבר למימון הבניה אף ביצע בפועל חלק ניכר מהבניה. לטענת האיש, שווי של הבית כיום הוא 2,800,000 ₪, כאשר קיימת על הבית משכנתא "מזערית" בגובה 300,000 ₪. עוד טוען כי האישה משלשלת לכיסה דמי שכירות חודשיים עבור חדר עבודה אותו הם משכירים.

27. לטענתו, שם את כל מרצו ויהבו לטובת החיים המשותפים עם האישה, גידול הבנות, צבירת רכוש משותף ואילו כיום כאשר האישה משתכרת שכר גבוה ובנותיהם גדלו היא מבקשת לזרוק אותו לרחוב בחוסר כל, ולא לתת לו את חלקו בבית המשותף וברכוש המשותף אך "לא יתכן כי אצא וידי על התחתונה". לטענתו, ניסה להגיע עם האישה להסדר הוגן אך האישה סירבה.

28. לטענת האיש, יש לפסוק איזון משאבים כולל של כל הנכסים החל מיום הנישואים ועד למועד הגשת הבקשה ל"ס ומבלי לפגוע בזכויותיו, באשר מעולם לא נתנו כל משמעות להסכם הממון הפיקטיבי. לטענתו, כל הנכסים, הזכויות והכספים נצברו על ידי שני הצדדים במאמץ משותף וממשאבים משותפים של השניים, תוך קיום שיתוף מלא, כשכל צד תורם את חלקו, בין אם זכויות אלו רשומות על שם אחד מהם ובין אם לאו. לטענתו, האישה הודתה בכך גם במסגרת חקירתה.

29. לטענתו, אי ביטול הסכם הממון יפגע פגיעה קשה בזכויות הקניין שלו. לטענתו, הבית שייך לשני הצדדים בחלקים שווים, בין אם בבעלות (הלכת השיתוף) ובין אם בשווי (הלכת איזון משאבים).

טענות האישה

30. לטענת האישה כבר בראשית דרכם של הצדדים האיש היה בבעיה כלכלית מעברו, חסר אמצעים, בהליכי פש"ר בשל כישלונות עסקיים, עם ילדה מנישואים קודמים ועם חוב מזונות, בעוד שהיא הייתה רווקה עם ממון והבטחה מהוריה כי הם יסייעו בידיה לרכוש בית.

31. אשר על כן ועל מנת שלא ייקלעו להסתבכות כלכלית, פעלו הצדדים לערוך הסכם ממון אשר מטרתו הייתה לשמור על הפרדה רכושית מלאה; למנוע מהאיש "לעגן" אותה; לשמור את זכויותיה ברכישת הבית ב**; לשמור על זכויותיה שיצטברו במהלך הנישואין ולמנוע מנושים "לרדת" לנכסיה. לטענתה, אילולא עזרתם של בני משפחתה לא היה בידיה לחיות ברווחה כלכלית ולבנות את הבית. בסיכומיה טענה כי במהלך חקירתו הנגדית של האיש הוכח כי

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני

תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

- 1 האיש לא היה מסוגל לשלם את מזונותיו השוטפים וקרן ההשתלמות שלו עוקלה במסגרת
2 הליך הוצל"פ.
- 3 32. לטענתה, המגרש עליו בנוי הבית נרכש לפני הנישואין על ידי בלבד ונרשם על שמה בלבד
4 והבעלות על מגרש זה קיבלה ביטוי בהסכם. לטענתה, אביה המנוח הוא זה אשר שילם
5 מקדמה בסך 20,000 ₪ ולאחר מכן נטלה משכנתא בסך 390,000 ₪ כאשר יתרת התשלום,
6 בסך 410,000 ₪ שולמה מהון שלה ושל הוריה, בין היתר באמצעות כספי ירושה אותם קיבלה.
7 ניטלה הלוואה אחת על סך 300,000 ₪ כאשר אמה של האישה, הגב' ט', היא הערבה
8 למשכנתא. עוד ציינה האישה כי קיבלה מ** מענק של 100,000 ₪ לאור היותה [זכאית]** אך
9 עד למועד הגשת התצהיר טרם קיבלה את המסמך. האיש השלים הגשת המסמך על מענק
10 בסך 101,154 ₪ לתצהירו (נספח 9).
- 11 33. לטענת האישה, במרוצת השנים, היא זו ששילמה את החזרי המשכנתא מחשבונה. לטענתה,
12 גם כיום לאחר ההליך שניהלו הצדדים ביח"ס, כאשר הצדדים חילקו ביניהם את הוצאות
13 הבית, לא חילקו את החזרי הלוואות המשכנתא בה לא נושא האיש, מה שמעיד לטענתה על
14 העדר זיקתו לבית.
- 15 34. לטענתה, הסכם הממון מעולם לא נשכח, כפי שטוען האיש, ולאורך כל שנות נישואיהם שמרו
16 הצדדים על חשבונות בנק נפרדים. בסיכומיה טענה האישה כי מעדותו של האיש ניתן להיווכח
17 שהאיש לא ידע ואינו יכול להסביר מדוע התייחס הסכם הממון גם לסוגיות כמו מזונות
18 וגירושין, שכן מדובר בהסכם ממון כשר לחלוטין.
- 19 35. לטענת האישה, האיש נטל מאמה הלוואה בסך 90,000 ₪ לסילוק חוב בשוק האפור. במסגרת
20 סיכומיה טענה האישה כי כל ניסיונות של האיש להיתלות בדפי חשבון בנק אמה, קרסו שכן
21 האיש הצהיר כי הוא זה שלווה כספים מאמה, והכספים שהועברו לאמה היוו החזר בגין
22 הכספים שניתנו לו כהלוואה ממנה.
- 23 36. לטענת האישה, במרוצת השנים, נטלה הלוואת משכנתא נוספת על סך 90,000 ₪ שגם
24 להלוואה זו הייתה אמה ערבה. עוד מוסיפה האישה כי במהלך השנים הועברו לחשבונה מאות
25 אלפי שקלים על ידי אמה וכן סיוע קבוע ממנה בתשלום המשכנתא וההלוואות השונות, לאור
26 התסבוכות הכלכליות אליהן היה נקלע האיש.
- 27 37. לטענת האישה, עם השנים ועם הרחבת התא המשפחתי, פעלה להרחבת בית המגורים, ולשם
28 כך נטלה בשנת 2010 הלוואה בסך 240,000 ₪ והודתה כי לצורך נטילת הלוואה זו, האיש היה
29 הערב. אף על פי כן, טוענת האישה כי כל השנים, מאז נטילת ההלוואה, היא שולמה מחשבונה
30 הפרטי, למעט תקופה של כשנה וחצי, אך לטענתה האיש לא עמד בתשלומי המשכנתא והיא
31
32
33
34
35

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני

תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

- 1 נאלצה לסלק חוב פיגורים בסך 20,000 ₪, ולכן העבירה בחזרה את תשלום המשכנתא
2 לחשבונה. האישה לא צירפה ראיות לתמיכה בטענה זו ולא הפנתה לנספחים אשר צורפו.
3
4 38. נוסף על כן טוענת האישה כי שיפוצים שנעשו בבית היו במימונה ומכספה, זאת על ידי
5 הלוואות שנטלה או מכספי בני משפחתה. לטענתה, הסיוע הפיזי המועט של האיש בשיפוצים,
6 אין בו ולא כלום, הוא נעשה על ידו לאור כישוריו או לאור העובדה כי שתי בנותיו התגוררו
7 ומתגוררות בבית זה.
8
9 39. לטענת האישה, בראשית נישואי הצדדים הופקדה משכורתו של האיש בחשבונה "לצורכי
10 קיום" ומאחר ולאיש לא היה חשבון בנק. לטענתה, זו עזות מצח מצדו של האיש לנצל את
11 טוב ליבה עת אפשרה לו להפקיד את משכורתו לחשבונה ועתה לנצל זאת. לשם כך הפנתה
12 האישה לדפי חשבונה משנת 2012 והוסיפה כי מזה עשור הוא אינו מפקיד ולו אגורה שחוקה
13 לחשבונה.
14
15 40. לטענת האישה, הגשת התביעה על ידי האיש הוא ניסיון לסחוט אותה, להותיר אותה נשואה
16 ולא לאפשר לה להמשיך את חייה ובכך להפעיל עליה מכבש לחצים לא הוגן. לטענתה,
17 הישגותיו של האיש בבית פוגעת בבנותיהם, ועליו לכבד את ההסכם ולעזוב את ביתה.
18
19 41. לטענתה, לאחר חקירה מאומצת, הודה האיש כי שיקר לבית משפט מחוזי וכעת הוא מבקש
20 מביהמ"ש כי ינציח את מעשיו ואת השימוש שעשה בערכאות לפי צרכיו עד היום, לטובתו
21 האישית, כאשר האמת האחרת, שאכן היה תנאי לנישואי הצדדים והוא החתימה על הסכם
22 ממון לצורך הפרדה מלאה ואי שיתוף כלכלי, לא תונח בפני ביהמ"ש.
23
24 42. לטענת האישה לא בכדי האיש כמעט ולא הזכיר את עוה"ד ** במסגרת הסיכומים היות והוא
25 לא יכול להסביר מדוע לא טרח לזמן אותו למתן עדות. לטענתה, סוגיית עוה"ד לא הוזכרה
26 בכתב הטענות או בתצהיר העדות הראשית מטעמו, אלא הועלתה לראשונה רק במסגרת הליך
27 ההוכחות היות והאיש משקר גם לבית משפט זה, לאחר שהבין שברשות האישה כלל תצהיריו
28 כפי שהוגשו מטעמו לביהמ"ש המחוזי. בשעה שבפני ביהמ"ש המחוזי בהליך פשיטת הרגל
29 הוא מצהיר על היעדר כל נכסים ומצהיר במפורש כי הבית ב** שייך לנתבעת בלבד, ומנגד
30 בפני בית המשפט כאן הוא מצהיר על בעלות באותם נכסים.
31
32 43. לטענת האישה מחקירתו של האיש נמצאו למדים כי האיש מודה שגם בתצהיר עדותו
33 הראשית לבית משפט זה הוא שיקר כאשר טען שזמן קצר לאחר נישואיו לאישה הצליח
34 להסדיר את כל חובותיו והליך הפש"ר בוטל, אחרי שעומת עם מסמכי הבקשה לצו כינוס
35 נכסים. עוד ציינה האישה את תצהיר "ויתור על זכויות במקרקעין" מיום 16.6.10 עליו חתום
36 האיש, במסגרתו הצהיר כי אין לו זכויות במקרקעין (הוגש לתיק ביום 22.10.19). במסגרת

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני
תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

סיכומי התשובה טען האיש בנוגע לתצהיר זה כי התצהיר "מופנה כלפי זכויותיו כלפי הבנק" ולא במישור היחסים שבין הצדדים.

44. אשר על כן טוענת האישה כי יש להחיל את דוקטרינת ההשתק השיפוטי, שכן לא ייתכן שבמסגרת הליכי הפש"ר/ ההוצאה לפועל האיש לא מוסר כל מידע או רמז לכך שהוא לטענתו בעלים של בית מגורים ואף מצהיר שהבית שייך רק לאישה ולשם כך מציג את הסכם הממון, ומנגד במסגרת הליך זה "נוכר" שהוא הבעלים של הבית, הכל בניגוד גמור להסכם הממון ולהצהרותיו בפני ביהמ"ש המחוזי.

45. נוסף על כל אלו טוענת האישה כי לחובתו של האיש עומדים גם שיהוי קיצוני, מעשה בי דין, השתק עילה והשתק פלוגתא, חוסר תום לב, הטעיית ביהמ"ש, ניצול לרעה של הליכי משפט ודי בטענות סף אלו בכדי להביא לדחיית תביעותיו. לבסוף טוענת כי דין התביעה להידחות, אגב חיוב בהוצאות מהותיות.

דיון והכרעה

46. ראשית, ובטרם אביא את נימוקיי ביתר פירוט, אומר שלאחר שקראתי את כתבי הטענות ומלוא האסמכתאות שצורפו על ידי הצדדים, ולאור התרשמותי מחקירות הצדדים ובהתחשב בפסיקה ובחוק, נחה דעתי כי האיש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו, ולכן דין תביעתו לביטול הסכם, להידחות ותביעת האישה להתקבל.

47. סעיף 13 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 ("חוק החוזים") קובע כי "חוזה שנכרת למראית עין בלבד - בטל". עניינו של סעיף זה הוא בהתחקות אחר כוונתם האמיתית של הצדדים. ודוק, השאלה מה היתה כוונתם בעת כריתת ההסכם היא שאלה שבעובדה, הנלמדת ממכלול נסיבותיו של המקרה (ע"א 623/85 משה סלהוב ואח' נ' גליה ו-3 אח', פ"ד מג(2), 214 (1989)).

48. "בחווה למראית עין מסכימים ביניהם הצדדים, כלפי חוץ, על הסדר משפטי מסוים, בעוד שכוונתם האמיתית שונה. נמצא כי מתקיימות בעניין זה שתי מערכות משפטיות. המערכת האחת, החיצונית והגלויה, הקובעת הסדר מסוים המוסכם על הצדדים והמערכת השנייה, הפנימית הנסתרת, המבטלת בהסכמה הסדר זה או משנה אותו... גישתו של המחוקק הינה כי ההסדר החיצוני, שהוא למראית עין בלבד, בטל הדין נותן תוקף לרצון האמיתי של הצדדים. (ראו ע"א 630/78 ביטון ואח' נ' מזרחי, פד"י לג (3) 576, 582 (1979)).

49. הוראת סעיף 13 לחוק החוזים קובעת בטלות מעיקרה של חווה שנכרת למראית עין :

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני
תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

"חובת ההשבה של מה שנתקבל על פי חוזה למראית עין נובעת ממהות העניין: "חוזה" כזה אינו אוצר כוח להעביר זכויות וקניינים, ומה שנחזה כאילו עבר על פיו מעולם לא יצא מבעלות המעביר" (ראו תמ"ש 11-02-19955 ד.ה. נ' ש.ה., 23.2.2012, פורסם בנבו, המפנה לגבריאלה שלו, "דיני חוזים- החלק הכללי לקראת קודיפיקציה של המשפט האזרחי", דין הוצאה לאור בע"מ, תשס"ה-2005 בעמוד 256).

50. אין חולק, שהטוען לבטלות חוזה בטענת מראית עין - עליו הראיה. ראייה כזו היא, לרוב, נסיבתית, שכן מטבע הדברים, בעלי חוזה למראית עין מעלימים את כוונתם האמיתית ואינם טורחים להכין ראיות על קנוניותם (ע"א 1780/93 בנק המזרחי נ' אולצ'ק פד"י נ(2) 41 (1996)).

51. עוד בטרם אדון בטענות הצדדים על התנהגותם לאחר החתימה על הסכם הממון והאם התנהגות זו מהווה "שינוי בהתנהגות" או משקפת "מערכת פנימית נסתרת" לזו המשתקפת בהסכם הממון, המהווה "הסדר חיצוני", אדון בעילת ההשתק השיפוטי, אשר לדידי, כבר מכוחה ניתן לדחות את תביעת האיש.

השתק שיפוטי

52. אקדים ואמר כי שיקולי מדיניות ראויה מצדיקים את דחיית תביעת האיש. לא ניתן להתעלם מהעבודה כי האיש עשה שימוש לטובתו בטענות מנוגדות בהליך פשיטת הרגל שהתנהל בפני כב' ביהמ"ש המחוזי (פש"ר 05/**) כאשר ידע כי עשויה לצמוח לו תועלת מכך, ולא היסס לטעון במסגרת ההליך הקודם טענות סותרות מאלו שהועלו במסגרת ההליך דנן, ואין ביהמ"ש יכול לשתף פעולה עם התנהלות שכזו.

53. עדותו של האיש עשתה רושם לא אמין. הוא סתר את דבריו פעמים רבות במהלך העדות. ראשית, האיש הצהיר כי זמן קצר לאחר נישואיו לאישה, הוא הצליח להסדיר את כל חובותיו, הליך הפש"ר בוטל, והוא והאישה לא עשו שימוש בהסכם הממון והוא "נשכח מהלב".

54. אף על פי כן, במסגרת חקירתו הנגדית הוצג לאיש טופס בקשתו לפשיטת רגל כפי שהוגש ביום 10.2.05 (נ/2), ויוער כי מס' התיק מעיד על שנת פתיחת ההליך. האיש עומת עם הטענה בתצהירו לפיה התחיל בהליך פש"ר טרם הנישואים. התרשמתי כי האיש לא ידע להסביר את פערי הזמנים וניסה לתלות את האשמה באותו עוה"ד **, אשר ערך את הסכם הממון וייצג את האיש בהליך הפש"ר, כאשר השיב: "אני עדיין ניסיתי להגיע להסדר עם הנושים... אחרי זה היה לי את התהליך של פשיטת רגל, שהעו"ד לא טיפל בו והגעתי להסדר עם כל הנושים" בהמשך השיב לשאלת בית המשפט כי "אני התחלתי בתהליך של ניסיונות לסגור את החובות, פש"ר, רסמי המסמכים הוגשו רק ב-2005" (עמ' 8-9 ש' 15-33, 1-7).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני
תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

55. אף במסגרת סיכומי התשובה מטעם האיש הודה כי ההליך פשיטת הרגל עצמו הוגש רק מספר שנים לאחר הנישואים, אך טען כי "ההליך התחיל עם עריכת הסכם הממון...אכן מבחינת הזמן, התובע סיים להסדיר את חובותיו אחרי שפתח בפועל בהליך פשיטת רגל...".

56. האיש נשאל בחקירתו, מדוע במסגרת תצהירו בהליך זה הצהיר כי לאחר הנישואים הסדיר את כל חובותיו, ואילו במסגרת הבקשה למתן צו כינוס (נ/2), כשלוש שנים לאחר הנישואים, הצהיר כי יש לו חובות בסך 1,400,000 ₪. על כך השיב בתשובה מתחמקת כי "מהרגע שהתחתנתי... סיפרתי לה הכל, כל התהליך נעשה יחד עם [אלמונית], בתיאום איתה, לא הסתרתי שום דבר" (עמ' 9, ש' 10-17). בהמשך העיד שוב כי התחיל להסדיר את חובותיו לא באמצעות הפש"ר (עמ' 9, ש' 27).

57. בהמשך חקירתו הוצג לאיש התצהיר שהגיש בתמיכה לבקשתו לצו כינוס (נ/1) בו הצהיר בסעיף 3 כי "קודם וכתנאי לנישואי לגב' [אלמונית] לנוכח היקף חובותי נחתם ביני לבין אשתי הנוכחית הסכם יחסי ממון ביום 31.12.01 המסדיר את כלל זכויותינו חובותינו כבני זוג".

58. האיש הודה בחקירתו כי בחודש נובמבר 2004 היו לו חובות נוספים מאלו שהיו לו בשנת 99-2001 (עמ' 9, ש' 32-34). בהמשך נשאל האיש מה עשה עם חובותיו לאור העובדה כי בפסק הדין מיום 7.8.08 שניתן בתיק הפש"ר על ידי כב' השופטת חני הורוביץ (נ/3), דחה ביהמ"ש את הליך הפש"ר, וקבע כי הוא מתנהל בחוסר תום לב, ועל כך השיב כי החוב העיקרי שהיה לו היה לבנק **, בסך 800-900 אלף ₪ ואחרי קיומה של ועדה נפסק לו 43,000 ₪. שאר החוב היה לחברת החשמל לה היה חייב 28,000 ₪ ובסוף נדרש לשלם 10,000 ₪.

59. האיש שירבב לסיכומיו מכתב ב"כ בנק ** מיום 5/4/09 ממנו עולה כי שילם 40,000 ₪ וכנגד תשלום זה אמור הבנק למחוק את חובו, שהופיע במסמך "רשימת תיקים לחייב" המשקפת רשימת תיקים על שמו, עד שנת 2009 בסך 828,450 ₪. בכל מקרה אין מדובר בסילוק החובות סמוך לאחר הנישואין אלא רק לאחר כשלון הליכי הפש"ר. לגבי תיק המזונות בו משתקף מהרשימה חוב בסך 248,099 ₪, לגביו האיש לא טרח לציין באיזה סכום "נסגר" לכאורה וכן לא צירף ראיות לכך.

60. לגרסת האיש בסיכומיו כי חוב המזונות שולם באמצעות פדיון קרנות שבבעלותו, אציין כי האיש לא צירף אסמכתאות לתמיכה בטענות אלו, על אף שמצויות בשליטתו או לחילופין ניתן להשיגן בשקידה סבירה. במסגרת סיכומיו אף הודה האיש כי בעצת עורך דינו לא שילם את דמי המזונות, מה שהוביל אותו להליכים משפטיים מיותרים. הרי שגם בטענה זו לתמוך

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני

תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

- במסקנה כי בשנים הרלוונטיות כל כספו של האיש נותב לצורך כיסוי חובותיו על צורותיו השונות.
61. במסגרת חקירתו הנגדית הוצג לאיש מסמך "דין וחשבון על חובות ונכסים" שהוגש על ידו לכונס הנכסים הרשמי (נ/4) ועליו הוא חתום. האיש הודה כי לאחר נישואי הצדדים בתאריכים 30.10.03 וב-11.7.03 התווספו לו שני חובות גדולים, האחד בסך 429,466 ₪ והשני בסך 90,000 ₪ (עמ' 10 ש' 21-33). אשר על כן נשאל, כיצד הדבר מתיישב עם האמור בתצהירו לפיו לאחר נישואי הצדדים סגר את כל חובותיו, ובחר לתת תשובה מתחמקת, שאינה קשורה לנשאל, ואינה מספקת הסבר לסתירה בין האמור בתצהירו לבין המצב בפועל (עמ' 11 ש' 1).
62. במסגרת חקירתו הנגדית עומת האיש עם חלק ג' של אותו מסמך "דין וחשבון" (נ/4) בו כתב האיש באשר להוצאות משכנתא כי "תשלום המשכנתא על דירתה של בת זוגתי משולם על ידי בלבד ומכח הסכם ממון ביננו. אין לי זכויות בדירה הנרכשת". על כך השיב האיש כי הצהיר על כך בהנחיית עוה"ד שעשה את הסכם הממון למראית עין (עמ' 11, ש' 5-10).
63. בהמשך כאשר נשאל על הצהרתו באותו המסמך כי אין לו נדל"ן, האיש נמנע מלתת תשובה ישירה ולבסוף נשאל על ידי בית המשפט האם שיקר בתצהירו לביהמ"ש בתיק הפש"ר והשיב "לא חושב ששיקרתי" (עמ' 11, ש' 19-31) אך לבסוף הודה בפה מלא כי שיקר לבית המשפט המחוזי:
- "לשאלת ביהמ"ש – אתה שוב לא עונה על השאלה, לא נשאלת האם היית פיזית, האם מה שכתוב בתצהירים לביהמ"ש המחוזי זה לא אמת?
- ת. זה לא אמת" (עמ' 12, ש' 2-3).
64. בהמשך נשאל האיש על מסמך אשר כותרתו "דו"ח על הכנסות והוצאות לחודש 5 שנה 2006/2007" (נ/5), אותו הגיש במסגרת הליך הפש"ר ובמסגרתו לצד ההוצאה "משכנתא" ציין את המילה "חמתי" ולצד ההוצאה טלפון, ציין "חמתי משלמת" ועל כך העיד: "אני רואה שרשמתי שאת המשכנתא חמתי משלמת אבל אני לא כתבתי דבר כזה", והוסיף כי המשכנתא שולמה מחשבונה של האישה, לשם נכנסה משכורתו (עמ' 12-13, ש' 29-35, 6-1).
65. בהמשך חקירתו הוצגה לאיש חוות דעת מטעם הכונס הרשמי מיום 6.8.07, בעניינו ואשר הוגשה לביהמ"ש של פש"ר (נ/6). במסגרת חוות הדעת הובאה גרסתו של האיש לגבי הסיבות להסתבכותו הכלכלית, בהן בין היתר כלל הפסדים בשתי חנויות ** שניהל ב** אשר הובילו אותו לטענתו ליטול הלוואות בשוק האפור. בסעיף 5 לחלק זה טען האיש כי נוכח חובותיו נחתם בינו לבין האישה הסכם ממון. חוב נוסף נוצר למס הכנסה. בפרק "ממצאי החקירה"

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני

תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

- 1 תיאור הכונס הרשמי כיצד האיש העביר את החנויות לאביו, כיצד אמו סגרה באותה התקופה
2 את ה[עסק] שניהלה, מכרה את המבנה בו היה ובכסף שקיבלה החזירה חלק מחובותיו של
3 האיש. אמו נאלצה להגיש בקשה לפשיטת רגל בשנת 2000 ואף קיבלה הפטר בשנת 2002. עוד
4 תואר שם כי לאיש יתרת חוב על משכנתא, שנטל עם אשתו הקודמת, אף לאחר מכירת הבית.
5
6 66. בהמשך פרק ממצאי החקירה תיאר ב"כ הכונס הרשמי איך בשנת 2004 קיבל האיש 90,000
7 ₪ מחמתו (אם האשה כאן), על מנת לכסות חובות בשוק האפור, ולכן מחזיר מדי חודש
8 לחמתו 2,000 ₪. לא זו אף זו, במסגרת סעיף 16 לאותו הפרק מתאר הכונס כי לדברי האיש,
9 "חמתו עוזרת להם כלכלית, היא משלמת את תשלומי המשכנתא... וקונה דברים לילדים
10 ולבית". בפרק "יכולתו הכלכלית של החייב" תואר כיצד האיש הצהיר כי מקבל סך של 3,000
11 ₪ מדי חודש מהגב' ט', אם האשה. בפרק "נדלך" בחוות הדעת תואר כי האיש גר בדירה
12 הרשומה על שם האשה.
13
14 67. במסקנות חוות הדעת מטעם הכונס נכתב כי האיש לא עמד בנטל ההוכחה ולא הוכיח כי הוא
15 נהג בתום לב בעת יצירת חובותיו. נקבע לגביו כי נוקט בחוסר תום לב גם במהלך הליכי
16 הכינוס כאשר העביר דו"חות חלקיים בלבד; לא שיתף פעולה עם הכנ"ר; נטל הלוואה מגיסו
17 עת שחסה תחת הגנת צו הכינוס ואינו עומד בתשלומים החודשיים שנקבעו לו לקופת הפש"ר.
18
19 68. האיש הודה בחקירתו כי בהתאם לאמור בסעי' 2 לחוות הדעת (נ/6), קיבל 3,000 ₪ עזרה
20 מחמתו, הגב' ט', ובהמשך העיד כי חמתו כל השנים עזרה לצדדים, "הייתה עושה בשבילנו
21 הלוואה והיינו מחזירים אותה" ואף בהמשך טען כי חלק מהכסף שהתקבל ממנה היה מתנות.
22 עוד הוסיף שלפי דפי החשבון שצורפו על ידי האשה ניתן לראות שהכספים הוחזרו (עמ' 13,
23 ש' 19-29).
24
25 69. האיש התפתל כאשר נשאל מדוע סוגיות נוספות מלבד הרכוש סוכמו במסגרת הסכם הממון,
26 אם כל מטרתו הייתה התחמקות מנושיו, והשיב: "הסכם ממון זה משהו שחוויתי בפעם
27 הראשונה... זה היה למראית עין בלבד, לא התעמקנו בזה יותר מדי" בשאלות המשך שנועדו
28 לחדד את השאלה השיב "למה הוא רשם את זה? גם אני לא יודע, אני התווכחתי איתו למה
29 רשמתי את זה אם בכלל אין לנו ילדים" וכי "אין לי תשובה. לא עשיתי הסכם ממון לפני זה.
30 זה מה שהוא אמר אנחנו עשינו" (עמ' 15, ש' 14-1, עמ' 16, ש' 3-1).
31
32 70. אני סבורה כי בכל הנוגע להתנהלותו הכלכלית וחובותיו של האיש, רב הנסתר על הגלוי. האיש
33 לא טרח לצרף את המסמכים שהוטחו בפניו במסגרת חקירתו הנגדית, למעט מסמכים שצירף
34 לתביעתו לביטול ההסכם (19-06-15665).
35

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני

תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

71. לא התרשמתי מניסיונותיו של האיש לתלות את האשמה בעוה"ד ** על ניהול הליך הפש"ר והצגת המצגים שהוצגו במסגרתו. במסגרת חקירתו הנגדית, העיד האיש כי הכיר את עוה"ד דרך האישה, ואף טען לגביו כי הונה אותו (עמ' 7, ש' 5).

72. במסגרת חקירתה הנגדית הודתה האישה כי עוה"ד ** היה מכר שלה, והיא חיפשה מישהו שיעזור לאיש בחובות שנקלע אליהם, ואף אישרה כי מחשבון הבנק שלה שולם שכר הטרחה לאותו עוה"ד. לטענתה הוא זה שערך את ההסכם, ולאחר מכן לקח את הצדדים לחתום אותו בפני הנוטריון עוה"ד *** (עמ' 31, ש' 20-5). [הערת עריכה: עוה"ד ** והנוטריון *** אינם אותו עו"ד, ג.ס.ב.].

73. כאשר נשאל האיש במסגרת חקירתו הנגדית על האם עוה"ד *** שאימת את חתימת הצדדים על ההסכם כנוטריון, ידע כי הוא למראית עין בלבד, התחמק האיש מלענות תשובה ברורה והשיב: *** עשה את ההסכם, *** חתם על זה" אך בהמשך העיד שלא ידע אם עוה"ד *** היה בסוד העניינים (עמ' 14 ש' 24-34).

74. מסקנתי היא כי אין בטענותיו של האיש כנגד עוה"ד ** בכדי להשפיע על קביעתי כי יש לדחות את התביעה. כאשר נשאל מדוע לא הזמין את עוה"ד ** לתת עדות השיב האיש כי לא מדבר איתו בערך 10 שנים ואף "מה הוא משרת אותי פה בעניין?" (עמ' 7 ש' 10). משבחר האיש להימנע מלהעיד את עוה"ד בעניין ההסכם והנסיבות שהובילו לעריכתו, הרי שאין לו אלא להלין על עצמו. ההלכה באשר אי צירוף ראייה רלוונטית ידועה ומוכרת וחזקה כי פועלת לרעת צד הנמנע מלצרפה (ראו למשל ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ, מד(4) 595 (1990)).

75. לא ייתכן כי האיש סבור באמת ובתמים כי באפשרותו להצהיר אגב הליך משפטי אחד שאין לו רכוש ונדל"ן, כי נעדר נכסים וממון, ואז לטעון במסגרת ההליך השני כי לא היו דברים מעולם והצהרותיו נבעו מהנחיות עורך דינו דאז.

76. "בלתי לגיטימי לחלוטין הוא בעיני שיכיר בימ"ש בטענת התובע ולפיה הולכו הנושים על ידו שולל "כדי להגן על הנתבעת וילדיו". לאמור הונית את ביהמ"ש למטרה "טובה" (תמ"ש (ת"א) 10246-12-09 ד.ל.נ' נ.ב. 6.2.2013, פורסם בנבו).

77. עיקרו של דבר, בית המשפט אינו צריך לתת גושפנקא לטיעונים סותרים כאמור "... תקנת הציבור סולדת מן המניפולציה בהליכי המשפט, בדרך של הסכמה שקרית או השגה שקרית, לפי העניין, שהרי שתי הגרסאות שהועלו על ידי המערערת אינן יכולות לדור בכפיפה אחת". (ע"א 1393/92 נ' קזצקוב חבל נ' צ' קזצקוב, פד"י מ"ח(4) 361, 358 (1994)).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני

תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

78. "מאחורי ההשתק שאליו שואפים המבקשים, המבוסס על ההצהרה, עומדת בעיקרה טענה של הגינות ותום-לב (ראו ד' פרידמן ו-נ' כהן, **חוזים** (אבירם כרך א', תשנ"א) 96). על פי כלל זה, אם העלה אדם טענה בהליך מסוים וטענתו התקבלה, ובעקבות זאת זכה בטובת הנאה, הוא יהיה מנוע מלהעלות טענה סותרת בהליך אחר".

79. זכותם של בני הזוג להחליט בינם ובין עצמם כי זכויות בנכס פלוני, המשמש את שניהם, תהיה לאחד מהם ולא לאחר. כאשר העברת הזכויות נעשתה כדי להבריא את הזכויות מנושים של אחד מבני הזוג, יחשב הדבר כמעשה שנעשה בחוסר תום לב כלפי הנושים, אך אין לומר כי החוזה שנכרת לצורך העברת הזכויות נעשה למראית עין (בש"א (מחוזי חיפה) 14226/07 **קאנטרי קלאב גלי גיל נ' הלנה בראון** (28.9.2007, פורסם בנבו)).

80. אשר על כן, ומששוכנעתי כי במסגרת הליך משפטי קודם, העלה האיש טענות סותרות בכל הנוגע לבעלות על הבית, על גובה חובותיו, על הסיבה בגינה נחתם הסכם הממון וכן על הסיוע הנרחב שקיבלו הצדדים מאם האישה, הרי שאין ספק שמתקיים בענייננו השתק שיפוטי, ומטעם זה לבדו יש לדחות את תביעת האיש, ובית המשפט לא ייתן יד לניצול לרעה של בית המשפט, כפי שעולה מהתנהלותו של האיש.

81. אף על פי כן, למעלה מן הצורך ולמען הזהירות בלבד, אדון בקצרה בטענות האיש הנוגעות להתנהגות הצדדים לאחר החתימה על ההסכם ותשלומים שהועברו לטענתו לכאורה לטובת רכישת הבית.

התנהגות הצדדים בפועל

82. המאפיין העיקרי בחוזה למראית עין הוא קיומה של הסכמה סמויה בין הצדדים, אשר באה במקום ההסכמה הגלויה, שהיא אך למראית עין; על מנת להגיע למסקנה בדבר בטלות ההסכם, יש להתחקות אחר כוונתם האמיתית והנסתרת של הצדדים, לעומת זו הגלויה לעין. המדובר בשאלה שבעובדה אשר פתרונה מצוי בחומר הראיות שנפרש בפני בית המשפט (תמ"ש (ת"א) 11-02-19955 שנזכר בסעיף 49 לעיל).

83. הבית כאמור רשום בלשכת רישום המקרקעין על שם האישה בלבד. אין חולק כי המשכנתאות עבור רכישת הבית והרחבתו נלקחו על ידי האישה בלבד. האישה צירפה העתק "חוזה הלוואה" מ"בנק ** למשכנתאות" אשר נחתם ביום 29.4.2003 לפיו האישה (בשם נעוריה) היא הלווה בהלוואה בסך 300,000 ₪ על פי חוזה מיום 9.1.02, ואילו הערבה היא הגב' ט', אימה. האיש הינו רק ערב להלוואה מיום 14.6.10.

84. כמו כן מעיון בנספחי כתב התביעה מטעם האיש עולה כי היתר הבניה מיום 11.7.02 ניתן על שם האישה בלבד ואף קבלה מטעם "[החברה הקבלנית] מיום 29.9.03 ניתנה על שם האישה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני
תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

(נספח 6 לכתב התביעה של האיש). גם משכנתא נוספת שלקחה האישה לאחר מספר שנים נלקחה על שמה בלבד כאשר אמה היא הערבה, כפי שעולה מחוזה הלוואה נוסף מבנק ** אשר נחתם ביום 30.3.2004, ולפיו האישה לוה סך של 90,000 ₪ גם זאת בהתאם לחוזה מיום 9.1.02.

85. בכל הנוגע למישור הסדרת הזכויות, הרי שהמסקנה המתבקשת היא שהצדדים פעלו בהתאם לאמור בהסכם הממון ולא זנחו אותו. עוד יצוין כי רישום המתייחס למקרקעין מוסדרים מהווה ראיה חותכת לתוכנו, והנטל לסתירתו כבד מאוד (ע"א 2576/03 **אהובה וינברג נ' האפוטרופוס לנכסי נפקדים**, (21.2.07 פורסם בנבו)). האיש לא פעל משך כל אותם שנים להביא לתיקון המרשם, כך שישקף את הזכויות להם טוען, ולכן יש לזקוף עובדה זו לחובתו.

86. אשר לטענות הנוגעות לכספים ששימשו לצורך מימון הבית- בעוד שהאיש טוען שכל הכנסתו, ללא יוצא מן הכלל, הופקדה לחשבונה של האישה, אין חולק כי הטענה נכונה באשר לחלק מתקופת נישואי הצדדים. האיש כאמור טוען שהאישה לא הגיעה עם רכוש לפני הנישואין, השתכרה בקושי 2,000 ₪ לחודש בעוד הוא עבד בחברת *** והשתכר כ-8,000 ₪ לחודש.

87. האיש צירף לכתב תביעתו לביטול הסכם תלושי שכר מחברת *** עבור השנים 2006-2007, מהם עולה כי השתכר בממוצע 6,244 ₪ נטו; תלושי שכר מחברת *** עבור השנים 2007-2008 מהם עולה כי השתכר בממוצע 8,710 ₪ נטו; תלושי שכר מחברת *** [שלוש חברות שונות, הערה שלי, ג.ס.ב.] עבור השנים 2008-2009 מהם עולה כי השתכר בממוצע 8,940 ₪. יוער כי מעיון בשלושת תלושי השכר האחרונים שצירף האיש (עבור חודשים מאי-יולי 2009) נצפו ניכויים בשכר לטובת הוצאה לפועל, כאשר בחודש מאי הועברה כל המשכורת לידי ההוצל"פ ובחודשים יוני ויולי הועברו 4,000 ₪ מדי חודש.

88. במסגרת חקירתה הנגדית הופנתה האישה לדפי חשבון הבנק שלה, שמספרו **, עבור סוף שנת 2001 ונשאלה מדוע אין הפקדת משכורות שלה, ועל כך השיבה כי עבדה ויש ברשותה תלושי שכר, אך גם אם לא עבדה, התגוררה בבית הוריה והם אלו שמימנו אותה (עמ' 27, ש' 17-20). בהמשך העידה כי מחודש מרץ 2003 עבדה ** והשתכרה בממוצע כ-3,500 ₪ והוסיפה כי מלבד זאת, עבדה ** בערבים במהלך שנות הנישואים הראשונות.

89. האישה אישרה כי רוב משכורותיו של האיש מעבודתו ב"***", ו"***" וחברה נוספת בעפולה הופקדו לחשבונה. על הטענות לפיהן לכאורה הפקיד האיש במשך השנים סך של 1.2 מיליון ₪ ואילו היא רק 555,000 ₪ האישה לא אישרה את הסכומים, אך השיבה כי כל חודש נכנסו משכורות למען כלכלתם וכלכלת ילדיהם, ציוד ומוסדות החינוך השונים (עמ' 28, ש' 31-34).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני
תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

90. האיש, צירף לתצהירו טבלה שנערכה על ידי באת כוחו, אשר לכאורה ניתחה את דפי החשבון של האשה, כפי שהוגשו על ידה ואשר מוכיחה, לטענתו, כי הוא זה שרכש את הבית באמצעות הכנסותיו (נספח 14 לתצהיר האיש).

91. במסגרת הטבלה נטען, כי במהלך שנת 2001, האיש העביר לכאורה לחשבונה של האשה, סכום כולל בסך 24,284 ₪. אף על פי כן, מעיון בדפי החשבון כפי שצורפו על ידי האיש, לא אותרה כל אסמכתא אותה ניתן לייחס לסכום זה, והוא אף לא טרח לציין על אילו פקודות יומן מתבסס במסגרת התחשיב. כך גם לגבי העברות שבוצעו לכאורה במהלך שנת 2002. למעט העברה בסך 7,996 ₪ ביום 6.5.02 מחשבון על שם "****" (ככל הנראה "[חברה]") לא נמצאו אסמכתאות לסכומים הנזכרים בטבלה. לגבי ה-31.3.02 ציין האיש כי העביר הכנסות בסך 12,250 ₪ אך מעיון בדפי החשבון של תאריך זה נמצאה הפקדת מזומן בסכום זה, ללא כל יכולת לייחס את הפעולה לאיש.

92. רק משנת 2003 החל האיש להפקיד באופן קבוע את משכורתו לחשבונה של האשה, כאשר בשנה זו הופקדה משכורתו מ"****" ולאחר מכן מחברת "****". למעט תלושי שכר עבור השנים 2006-2009, האיש לא צירף תלושי שכר עבור השנים הרלוונטיות, ולא ניתן לדעת מה עלה בגורל המשכורות שלו עד שנת 2003.

93. עיננו הרואות, בשנים הרלוונטיות (כפי שהאיש בעצמו כינה אותן), קרי 2001-2004, לא עלה בידי האיש להוכיח כי הכנסותיו הופקדו בחשבון באשה, אלא רק משנת 2003.

94. נוסף על האסמכתאות המפריכות טענות אלו כפי שהוצגו על ידי האשה ויפורטו בהמשך, התרשמתי מעדותה שהיתה אמינה, רציפה, בהירה וקוהרנטית.

95. במסגרת חקירתה הנגדית, כאשר נשאלה האשה מה שילמה עבור הבית לפני הנישואים והסכם הממון העידה כי אביה נפטר לאחר רכישת הבית וכחודשיים לפני חתונתה, השאיר לה ירושה ומירושה זו היא כיסתה, טרם החתימה על הסכם הממון, חלק גדול מחובותיו של האיש ונותרו לה כ-300,000 ₪. בנוסף על כך העידה כי קיבלה מ"****" עוד 100,000 ₪... בסביבות ה-300,000 ₪ (עמ' 20, ש' 24-32).

96. בהמשך הוסיפה כי לפני הנישואים שולמו עבור הבית רק 20,000 ₪ כשחתמה על החוזה. האיש לא הכחיש כי האשה הייתה זכאית ל"מענק ****" מ**, בסך 101,154 ₪ אותו גם ציין במסגרת הטבלה. יצוין כי הסכם הממון, מתייחס מפורשות לקיומה של ירושה שהשאיר אביה, בסעיף 8.4 להסכם.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני

תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

97. האישה אישרה במסגרת חקירתה הנגדית כי ההון העצמי עבור הבית היה בגובה 410,000 ₪ (עמ' 25, ש' 15). בהמשך נשאלה, כמה כסף הועבר לחשבונה על ידי משפחתה במהלך תקפת בניית הבית ועל כך השיבה כי אין לה תשובה מדויקת, אך העידה כי מדובר על הרבה מאוד כספים, כולל כספים עבור הוצאות הילדים, מעון, בגדים וכלכלה, שכן לא יכלו להתקיים ממשכורתה ו"עם חובות שדופקים לי הוצ"פ על הדלת" (עמ' 25-26, ש' 30-33, 1-3).

98. אין חולק כי "נקודת הפתיחה" של הצדדים בעת נישואיהם הייתה שונה מהותית. אני מקבלת את גרסת האישה, הנתמכת באסמכתאות רבות, כי הגיעה לנישואים כאישה רווקה ללא חובות, עם הורים תומכים ומבוססים ומנגד התאהבה באיש ולא הבינה את סדר גודל החובות שלו, לכן הוריה ביקשו ממנה לערוך הסכם ממון, על מנת לשמור על זכויותיה ועל הירושה והכספים שקיבלה (עמ' 26, ש' 9-5).

99. בעוד שהאיש ניסה לטעון כי הוריה של האישה העבירו לידיה סך של 39,000 ₪ בלבד לצורך רכישת הבית, האישה הצליחה להוכיח שבמהלך השנים הרלוונטיות לרכישת הבית הוריה העבירו לה מאות אלפי שקלים.

100. מעיון בדפי החשבון הנוספים של הגב' ט', שהוגשו לתיק ביום 2.12.19 עולה כי בין השנים 2001-2003 הועבר לחשבונה של האישה (שמספרו 124103), באמצעות חשבון הבנק של אמה (שמספרו 7409), סך כולל של 194,070 ₪ אשר הועבר ביותר מ- 31 העברות שונות בסכומים משתנים, ביניהם גם הוראת קבע בסך 4,000 ₪ (ראו למשל: 8.11.02, 9.2.03, 8.5.03, 8.4.03, 9.3.03 וכן הלאה). אין חולק כי מדובר בסכום משמעותי, ואין לי ספק כי סכום זה שימש, במרביתו, לצורך תשלומים לקבלן עבור הבית, זאת בשים לב לתקבולים ששולמו לידי הקבלן במהלך אותן השנים.

101. מנגד, מתדפיס יתרת החובות של האיש כפי שצורף לסיכומיו ניתן ללמוד על חובות בהיקף של מאות אלפי שקלים עוד בשנת 2009, מה שמחזק את מסקנתי כי טענת האיש למימון רכישת הבית לא יכולה לדור בכפיפה אחת עם הראיות ולפיהן לא סילק את חובותיו לנושים השונים לאחר נישואי הצדדים, ונדרש לסלק חובות בסך מאות אלפי שקלים, זאת בנוסף לתשלום מזונות לילדה מנישואים קודמים וכן תשלומים שוטפים ותמיכה בשתי הקטינות.

102. יתרה מכך, האיש בעצמו מציג כי האישה שילמה כספים לצורך רכישת הבית עוד בטרם נישואי הצדדים וההסכם ואף צירף אסמכתא לכך (שלא כדין) במסגרת סיכומיו, המשקפות העברות לטובת הקבלן בסך של 141,513 ₪ (נספח ג' לסיכומים).

103. במסגרת חקירתה הנגדית של האישה הוצג לה נספח 6 לתצהירו של האיש, המפרט את התקבולים שהתקבלו אצל הקבלן, והיא אישרה כי כל השיקים הם מחשבון הבנק שלה, אך

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני

תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

1 הסבירה כי לאורך כל תדפיסי הבנק אותם צירפה ניתן לראות העברות כספים מאמה
2 בסכומים מאוד גדולים. האישא העידה כי ממשכורתם של שני הצדדים בלבד לא ניתן היה
3 לשלם סכום של 114,000 ₪ (עמ' 33-32). האישא אישרה בחקירתה כי בין השנים 2001-2004
4 שולמו לקבלן סכומים לפי קצב הבניה בסך השווה ל-857,000 ₪ (עמ' 25-24, ש' 35-32, 5-1).
5
6 104. למעלה מן הצורך יוער כי, בכל הנוגע לאותן קבלות שצורפו שלא כדין, גם בהן יש לחזק את
7 מסקנתי שלא מדובר בהסכם למראית עין בלבד, שכן יש בהן להעיד כי תמורה נכבדה עבור
8 הבית שולמה, עוד בטרם נישואי הצדדים, ולכן המדובר בנכס של האישא בלבד שנרכש עוד
9 לפני נישואי הצדדים. יתרה מכך, כל אותן קבלות הוצאו על שם "[שם הנעורים של האשה]",
10 דבר המחזק את המסקנה כי מימון הבית נעשה על ידי האישא בלבד, לא כל שכן שעה שאין
11 חולק שבתקופה המדוברת האיש היה חייב כספים רבים לנושיו.

12
13 105. חיזוק נוסף למסקנתי כי כספי האיש לא שימשו למימון הבית אני מוצאת בהסכמות אליהם
14 הגיעו הצדדים במסגרת ההליכים כאן. כאמור ביום 25.1.19 ניתן תוקף של פסק דין להסכמות
15 הצדדים ובמסגרתם הסכימו בין היתר על אופן חלוקת ההוצאות כל עוד הם ממשיכים לחיות
16 תחת קורת גג אחת. בין ההוצאות שיחלקו כללו הצדדים: חשמל, ארנונה, ועד יישוב, בזק/יס,
17 חוב סלקום, חוג **, תמי 4, מכבי, ביגוד והנעלה, שיעורים פרטיים לבת ש', מים, חוג ריקוד,
18 כלכלה, מתנות. במסגרת הסכמות אלו לא נקבע דבר בעניין תשלום החזר המשכנתא- הדבר
19 מחזק את טענת האישא להעדר זיקה של האיש לבית, שאחרת היה מוסדר גם החזר
20 המשכנתא. יוזכר כי כל הלוואות המשכנתא שנלקחו לרכישת הבית נלקחו ע"י האשה בערבות
21 אמה, והאיש היה ערב רק להלוואת המשכנתא ע"ס 240,000 ₪ שנלקחה לטובת הרחבת הבית
22 בשלב מאוחר יותר, בשנת 2010.

23
24 106. במסגרת הסיכומים צירף האיש טבלה אשר לטענתו היא ניתוח וסיכום שנתי של "הכנסות
25 הלוואות והחזרים לשנים 2001-2011" של חשבון הבנק של האישא. בית המשפט ערך השוואה
26 בין הטבלה לבין דפי החשבון שצורפו על ידי האיש לתצהירו, וגם בטבלה זו נמצאו אי אלו אי
27 דיוקים והפניות, אשר אין בהן כדי לתמוך במספרים שהוצגו בטבלה, למשל: האיש ציין
28 בטבלה כי במהלך חודש ינואר 02, בוצע החזר הלוואה שניתנה על ידי אם האישא בסך 5,000
29 ₪ אך מעיון בדפי החשבון על שם האישא עולה כי במהלך כל חודש ינואר 02 לא בוצעה כל
30 העברה בסך זה, אל חשבונה של האם, כך גם לגבי הטענה כי ביום 3.7.02 הוחזרו לאם האישא
31 סך של 2,500 ₪, כאשר בפועל נמצאה העברה אחת לטובת חשבון אם האישא בסך של 740 ₪.

32
33 107. אין חולק כי האיש השקיע בבית מגורי הצדדים במהלך חייהם המשותפים. האישא לא
34 הכחישה במסגרת חקירתה הנגדית כי האיש עשה בעצמו שיפוצים בבית ואף הוסיפה כי "יש
35 לו ידיים נהדרות הוא עושה כל מני דברים" (עמ' 29, ש' 10-8). עם זאת כאשר הוצגו לה קבלות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני

תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

שצורפו על ידי האיש לתצהירו מנגריה, מפעל אלומיניום, תמי 4, "שריונית חוסס", חנות כלי סנטריה ורגבה, על שם "הצדדים עם שם הנעורים של האשה", "שם האיש עם שם הנעורים של האשה" וכן רק על שם האיש השיבה כי "מדובר על דברים בתוך הבית ולא על רכישת הבית" (עמ' 33, ש' 27-33).

108. אין בהשקעתו הכספית הסבירה של האיש בבית במהלך השנים וברכישת מוצרי פרזול או ריהוט, כדי להקנות לו זכויות להן אינו זכאי מכוח הסכם הממון. אני סבורה כי לכל היותר, ובמסגרת בירור התביעה הרכושית, ניתן יהיה להביא בחשבון כל עלות השקעה בבית מוכחת מצדו של האיש במסגרת ההתחשבנות בין הצדדים.

109. אשר למסמכים אליהם הפנה האיש בתצהירו כגון: נספח 12 (מסמך לדיירי ה**[ישוב]); נספח 3 (מפרט טכני) ונספח 4 (אישור קליטה ל[ישוב]) אשר על גבי חלקם הופיע שמו של האיש, הרי שאין בהם כשלעצמם להוכיח כל טענת בעלות על הבית. האיש אינו חתום על ההסכם עם הקבלן ושמו נמחק. רישום שמו בצד שם האשה במסמך ועדת הקבלה ל[ישוב] מתבקש בשל היותם בני זוג ובשל המגורים המשותפים. אני מוצאת לקבל את גרסתה של האשה כי יש לעשות הפרדה בין ה[ישוב] לבין הרכישה, שכן ב[ישוב] האיש חייב להיות רשום מאחר והוא בן זוגה, היות והם גרו בתוך קהילה ואין לדבר קשר לרכישת הבית (עמ' 29, ש' 29-33). גם רישום שמו על פרוטוקול מסירה (נספח 7) מתיישב עם החיים המשותפים של בני הזוג בדירה. במסמכים אחרים: היתר בניה (נספח 5) וקבלה על תשלומים (נספח 6) אין זכר לשמו.

110. במסגרת סיכומי התשובה העלה האיש לראשונה מספר טעות הנוגעות להיעדר אישורו של ההסכם בפני ביהמ"ש וכן להיותו "דרקוני". לא מצאתי לנכון לדון בטענות שהועלו לראשונה בשלב מאוחר זה. הסכם ממון, שנחתם טרום הנישואין יכול להיות מאומת בפני נוטריון בלבד (סעיף 2(ג1) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973).

111. ניתוח האסמכתאות, כפי שהוצגו לעיל, יחד עם עדותם של הצדדים, מובילה אותי למסקנה לפיה אין פער בין המציאות הגלויה, המוצגת בהסכם הממון ובין כוונתם הסמויה של הצדדים, והצדדים פעלו לשם השגת התוצאה המשפטית אליה התכוונו בהסכם הממון והיא, הבטחת הבית על שם האשה בלבד והפרדה רכושית בין נכסיהם. דברים אלה מביאים למסקנה, שההסכם שנעשה בין בני הזוג לא היה הסכם למראית עין.

112. יצוין כי אף אם הייתי מקבלת את הטענה כי ההסכם נעשה על מנת להבריא רכוש מנושים וכי קיים פער בין ההסכמה הסמויה בין הצדדים לזו הגלויה כלפי כולי עלמא, הרי שכבר נקבע לא אחת בפסיקה כי הסכם המבריא רכוש מנושים אינו בהכרח הסכם למראית עין. במישור הפנימי של בני הזוג אם ההעברה במתנה היתה אמיתית, גם אם מטרתה ותוצאתה הברחת

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני
תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

1 רכוש מנושים, לא מדובר בחוזה למראית עין (ראו למשל: דברי כב' השופטת שושנה ברגר
2 בתמ"ש (חיפה) 6580/04 פלוני נ' פלוני (19.10.2006, פורסם בנבו)).
3
4 113. בתי המשפט דחו את הטענה לביטול הסכם ממון בהתנהגות. ראו למשל המ' (מחוזי תל אביב
5 יפו) 3292/89 זעור נ' זעור, פ"מ תש"ן (3) 227 שם קבע בית המשפט המחוזי (כב' השופטת
6 שטיין), כי הסכם ממון שמי מהצדדים מעוניין לשנותו, הדרך לשנותו היא באמצעות חתימה
7 על הסכם מתקן ואישור בית המשפט. לאור זאת קבע בית המשפט כי: "אפילו יוכיח התובע
8 טענתו, המפורטת בכתב התביעה בדבר הסכם מכללא, שביטול הסכם ממון קיים, לא יוכר
9 הביטול על ידי בית המשפט, מאחר וכמפורט לעיל, אף הביטול בהסכמה מהווה הסכם ממון,
10 אשר אין לו נפקות משפטית בלעדי דרישת הכתב ואישור בית המשפט".

11
12 114. הצדדים אכן ביקשו ליצור הפרדה רכושית ביניהם ולהבטיח את זכויותיה של האישה בבית
13 המגורים, ופעלו בהתאם לאמור לו ומשכך ניתן לקבוע כי לא היה פער בין ידיעת הצדדים לבין
14 פרטי החוזה ומשכך אין זה חוזה למראית עין.

15
16 115. אשר על כן, דין תביעת האיש לביטול הסכם הממון להידחות, ומכאן תביעת האישה לאכיפה
17 להתקבל.

סיכום ותוצאה

18
19
20 116. לאור כל האמור לעיל, הנני מחליטה כדלקמן:
21 (א) התביעה לאכיפת ההסכם, פינוי הנתבע מן הדירה ותשלום מזונות לתובעת (תה"ס 68592-
22 12-18) מתקבלת.
23 (ב) לאור הסעד של פינוי, ובהתחשב במשך המגורים המשותפים בדירה מצד אחד והידיעה
24 אודות התביעה מהצד האחר, נקבע מועד הפינוי ל-30 יום מהיום ולא באופן מיידי.
25 (ג) החיוב במזונות אשה ממועד הגשת הבקשה לשוב סכסוך ועד למועד מתן הגט, בסך
26 השווה בשל 300 דולר ארה"ב, בניכוי תשלומים ששולמו לפי ההסכם מיום 25/1/19,
27 ינוסח בפסיקתא בצירוף פירוט הסכומים, על מנת שניתן יהיה לביצוע.
28 (ד) התביעה לביטול הסכם ממון (תה"ס 19-06-15665) נדחתה.
29 (ה) בהתאם לקביעתי מיום 10/6/19 בפרוטוקול הצדדים מוזמנים להגיש, תוך 14 יום, הודעה
30 מוסכמת בעניין אופן המשך ניהול התביעה הרכושית (תלה"מ 19-06-15698), אם בכלל,
31 וזאת לאור הקביעות בפסק הדין.
32 (ו) האיש ישלם לאישה הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בשתי התביעות, שנוהלו יחד, בסך
33 11,700 ₪ כולל מע"מ.
34

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021

תה"ס 18-12-68592 אלמונית נ' פלוני

תה"ס 19-06-15665 פלוני נ' אלמונית

1 המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים, תסגור את התיקים שבכותרת, ותעלה את התיק

2 תלה"מ 19-06-15698 לעיוני לא יאוחר מיום 28/2/21.

3 פסק הדין מותר לפרסום לאחר השמטת פרטים מזהים.

4
5 ניתן היום, כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

6 גילה ספרא-ברנע, שופטת

7